

**DEN HØYERE
PÅTALEMYNDIGHET**

Justis- og beredskapsdepartementet, Kriminalitetsforbygging
Postboks 8005 Dep
0030 OSLO

Riksadvokaten

Deres referanse:
20/6485 – TKH/LLE

Vår referanse:
21/73 - 2 / ABS021

Dato:
05.02.2021

Høring - forslag til regler om straffegjennomføring ved utbrudd av allmennfarlig smittsom sykdom eller annen ekstraordinær og alvorlig hendelse

Det vises til departementets høringsbrev om det ovennevnte 8. januar d.å., med frist 5. februar.

Etter riksadvokatens syn etterlater høringsnotatet en viss tvil om nødvendigheten av å fastsette et permanent kapittel i loven som foreslått. Bestemmelsene, som skal avløse lovens någjeldende midlertidige kapittel 3A som er tilpasset covid-19-pandemien, vil i henhold til utkastets § 45 a komme til anvendelse dersom det er konstatert en "ekstraordinær og alvorlig hendelse som truer liv, helse eller sikkerhet" samt ved *fare for* en slik hendelse. Det hypotetiske elementet i den foreslåtte bestemmelsen innebærer at beføyelsene i kapitlet i fremtiden vil kunne anses som anvendbare i situasjoner som er ganske annerledes enn den nåværende. Tatt i betraktning utkastets mer generelle og permanente karakter, kan det være grunn til å utrede i noe større bredde enkelte spørsmål knyttet til virkemidlene som inngår i utkastet.

Ettersom det kan ha betydning for straffutmåling i enkeltsaker, er det fra riksadvokatens ståsted naturlig å nevne særskilt spørsmålet om utelukkelse fra fellesskapet etter utkastets § 45 c bør danne grunnlag for såkalt isolasjonsfradrag etter straffeloven § 83 annet ledd. Det legges til grunn at slik utelukkelse vil oppleves belastende, og det må antas at den berørte innsatte som den klare hovedregel ikke selv vil være skyld i tiltaket.

En er kjent med departementets standpunkt i Prop. 36 L (2020–2021), kap. 4.3, om at det ikke var naturlig å lovfeste at utelukkelse av en varetektsfengslet på grunnlag av den någjeldende midlertidige § 45 b skal gi grunnlag for isolasjonsfradrag.

Departementet viste i den forbindelse blant annet til at bestemmelsen innebærer et krav om meningsfylt menneskelig kontakt eller andre kompenserende tiltak i minst to timer hver dag for den som utelukkes, at beslutning om utelukkelse etter sin art er et enkeltvedtak som skal nedtegnes skriftlig og kan påklages samt at utelukkelsen ikke vil kunne vare lenger enn hensynet til smittevern krever.

Som grunnlag for å avgjøre om reglene bør fastsettes i permanente lovbestemmelser, fremstår det relevant å vurdere hvordan de tilsvarende midlertidige lovbestemmelsene har vært praktisert, herunder hvor godt kravet i någjeldende § 45 b tredje ledd (om at den utelukkede skal tilbys meningsfylt menneskelig kontakt eller andre kompenserende tiltak i minst to timer hver dag) har latt seg oppfylle. Det vil trolig være av interesse å avklare hvordan oppfyllelse av dette kravet har artet seg i praksis, og på hvilken måte praksisen eventuelt skiller seg fra oppfyllelse av forpliktelsen etter forskrift om straffegjennomføring § 3-35 annet ledd til "så vidt mulig" å forebygge eller bøte på skadelige følger av utelukkelse fra fellesskapet etter straffegjennomføringsloven § 37.

Jørn Sigurd Maurud

Alf Butenschøn Skre
statsadvokat

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur